

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

HET KAMERTJE

Lief en leed in de personeelskamer
van een kleine basisschool

Een tragikomedie

door

JACQUES VRIENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET KAMERTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACQUES VRIENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Vera van Genderen - leerkracht

Anneke Deutz - leerkracht

Tine de Laat - leerkracht

Wouter van Veen - directeur

Johan Mullekom - leerkracht

Vera en Johan zijn ergens tussen de veertig en de vijftig. Tine en Wouter zijn wat jonger en Anneke is de oudste van het team.

DECOR:

Kamertje van een basisschool.

De inrichting kan bijvoorbeeld als volgt zijn:

In het midden een tafel met vijf stoelen. Op de tafel ligt een stapel paperassen. Verder een suikerpot en een pot melkpoeder voor de koffie. Er is een raam en tegen een wand een kast met boeken en een schuine plank waarop wat tijdschriften liggen. Aan de muur hangt een prikbord met allerlei mededelingen, roosters e.d. Verder een deur en een kapstok. In de hoek een soort keukenblokje, waarop koffieapparaat e.d. Aan de zijkant staat het bureau van de directeur. Stapels paperassen, telefoon enz. Eventueel nog een soort archiefkast o.i.d.

EERSTE BEDRIJF

Vera komt op. Hangt jas aan de kapstok en zet een grote boodschappenmand op tafel. Loopt dan naar de kast en zet een gezellig muziekje op. Daarna maakt ze koffie, terwijl ze meezingt met de muziek. Dan gaat de telefoon. Vera neemt op.

VERA: Met basisschool De Driehoek, met Vera van Genderen. Aaaach, is Marieke ziek. Wat sneu nou toch. En het is altijd zo'n pittig meisje. Wat heeft ze? Keelontsteking.... ach en ook nog koorts. Negenendertig acht. Dat is heel naar. Maar bij kinderen loopt de koorts nogal gauw op, hè. Nou, laat er maar lekker in bed blijven met een warm kruikje. Een wollen doek met wat schijfjes ui wil ook nog wel eens helpen. Toen mijn man laatst keelontsteking had, heb ik daar echt succes mee gehad. Nou beterschap, hoor. Ik zal het aan meester Mullekom doorgeven. Dag, mevrouw de Greef. Dááág. *(zet op de tafel vijf bekers klaar. Johan komt op. Hij doet zijn jas uit, haalt een krant uit zijn oude tas en zet zijn tas onder de kapstok. Loopt naar de radio, zet die uit en gaat vermoeid op een stoel zitten. Overigens zijn 'eigen' stoel. In de loop van het stuk blijkt dat iedereen zijn vaste plaats heeft. Johan vouwt de krant uit. De mand van Vera staat voor zijn neus)* Zo, nog even geduld, Johan, dan krijg je een lekker kopje koffie van me. Dan kunnen we er weer tegen.

JOHAN: Vera, waarom zet je toch altijd die mand hier op tafel?

VERA: Ik zeg altijd maar zo: een kopje koffie houdt ons in het onderwijs op de been.

JOHAN: Vera, die mand...

VERA: De moeder van Marieke uit jouw klas heeft gebeld. Marieke heeft een flinke keelontsteking. Negenendertig acht koorts. Dat arme kind. En het is nog wel zo'n gezonde meid. Ik weet nog toen ze bij mij in de kleutergroep zat. Het was een echte wildebras...

JOHAN: *(wijst naar de mand)* Vera...

VERA: ...maar ze hebben Marieke lekker in bed gestopt met een kruikje. Ik heb moeder geadviseerd een wollen doek op haar borst te leggen met wat schijfjes ui erin. Toen mijn Frits laatst ook een keelontsteking had, heeft dat ook zo goed geholpen.

JOHAN: Vera, weet je, ik heb nu niet zo'n zin in een medische verhandeling over de toestand van mijn leerlingen.

VERA: Maar het is toch vervelend voor zo'n meisje.

JOHAN: Ik denk alleen maar: nu heb ik er vandaag geen 36 maar 35. Dat is toch weer een stuk rustiger, nietwaar.

VERA: Hé Johan, niet zo somber aan de dag beginnen, hoor. Wacht,

dan krijg je een lekker kopje koffie van me. Dat doet een mens goed. *(Johan zet de mand op een stoel, staat op, vouwt de krant voor zich open op tafel en gaat zitten lezen. Vera geeft hem zijn koffie)* Moet je eens kijken wat ik een leuk plakwerkje heb bedacht voor mijn kleuters. We gaan vandaag een clowntje maken. *(toont vol trots een voorbeeld)* Nou, wat vind je ervan?

JOHAN: *(kijkt niet op en zegt vermoeid)* Enig.

VERA: Ja, leuk hè! Kijk, ik laat ze eerst het hoofdje, de neus en de ogen en de oren uitprikken en dan moeten ze alles plakken. Alleen die neus, dat zal nog een heel gedoe worden. Die kleintjes plakken alles nog scheef.

JOHAN: Nou ja, dan maar een scheve neus. Dan leren ze meteen dat de mens niet volmaakt is.

VERA: Hoe bedoel je?

JOHAN: Nou, scheve neuzen, flaporen, loensende ogen, een tekort beentje, konijnentanden, te kleine penis, een bochel...

VERA: Hè Johan, hou op.

JOHAN: Kinderen krijgen tegenwoordig niet eens meer de kans om een gebrek te hebben. Zodra zich iets openbaart, worden ze meteen naar het ziekenhuis geslept voor een flapoorcorrectie, een oogoperatie, een beenverlenging, een penisvergroting...

VERA: Wil je nog een kopje koffie? Dat houdt ons in het onder- wijs op de been.

JOHAN: *(schuift haar zijn beker toe)* Mijn halve klas loopt met zo'n beugel in de bek. Als ik gymnastiek geef, moet ik eerst alle beugels inzamelen. Ik lijk wel een fietsenstalling.

VERA: Johan, wat ben je toch bitter de laatste tijd. Ik weet nog toen we hier samen begonnen op school. Je was een en al enthousiasme.

JOHAN: O ja, daar kan ik me niets meer van herinneren.

VERA: Maar Johan, zevenentwintig jaar geleden was jij toch...

JOHAN: O ja, de goede ouwe tijd.

VERA: ...was je toch altijd een van de gangmakers hier op school. En wat hebben we toen niet gelachen.

JOHAN: Nou en of. Vooral toen er een nieuwe directeur moest worden benoemd. Ik kwam niet meer bij van het lachen, toen het bestuur mij vertelde dat het beter was, iemand van buiten- af aan te trekken.

VERA: En je zei laatst nog dat je blij was, dat je toch geen directeur bent geworden met al die enge regelingen tegen- woordig van het ministerie en zo. En Wouter is toch een fijne directeur. Ik vind het zo'n lieve man.

JOHAN: Daar is dan ook alles mee gezegd. *(Vera rommelt wat met haar clowntje. Johan leest de krant)* Hier, moet je horen: 'Nieuwe

bezuinigingen op onderwijs'. Nog even en we moeten onze eigen krijtjes meebrengen. O nee, die is goed. 'Beginnende leerkrachten krijgen wel een salarisverhoging.' Belachelijk, die jonge blagen. En wij, ouwe zakken, kunnen op een houtje zitten bijten.

VERA: ...op een krijtje zitten bijten. *(lacht om haar eigen grapje. Johan kijkt haar verbaasd aan en leest verder. Wouter komt binnen. Hij hangt zijn jas op en loopt meteen door naar zijn bureau; haalt wat spullen uit zijn tas die hij op zijn bureau gooit)*

WOUTER: Morgen, luitjes.

VERA: Morgen, Wouter, fijn weekend gehad?

WOUTER: Heerlijk. We hebben lekker gewandeld met de kinderen en gisterenavond leuk met ze gebarbecued.

JOHAN: Gebarbecued? Jullie eten toch nooit vlees. Wat gooi je dan op die barbecue van jou. Maiskoekjes? Appelflappen? Marsepeinen varkentjes?

WOUTER: *(lachend)* Nee hoor, je hebt tegenwoordig heerlijke groentenburgers en geitenkaasworstjes.

JOHAN: Gatverdarrrie!

VERA: Koffie, Wouter?

WOUTER: Doe mij maar een lekkere volle mok want...

JOHAN: ...dat houdt ons in het onderwijs op de been.

WOUTER: Zei je wat, Johan?

JOHAN: Nee hoor, ik praatte een beetje in mezelf. *(de telefoon gaat. Wouter neemt op)*

WOUTER: Basisschool De Driehoek, met Wouter van Veen. Ja.... jaja... ogenblikje.... Vera voor jou, je man. *(Vera neemt over. Wouter rommelt door)*

VERA: Frits, met mij... Wat? O, die moeten in het kelderkastje liggen. Kijk nog maar eens goed. Verder alles goed? Fijn, tot vanavond dan... Nee, we hebben nog vergadering dus het wordt wat later. Dag hondje, fijne dag vandaag en geniet van je vrijheid. Zul je dat echt doen? Beloof je het? Dag hondje. Ja, in het kelderkastje, achter de blikken. Dag.... dag.... leg jij neer... dag hondje... dag... dag.... ja... ja... dag... dag.. *(steeds zachter)* dag... dag... dag... *(legt neer)*

JOHAN: Hebben jullie tegenwoordig een hond?

VERA: *(begrijpt hem niet)* Hè... nee hoor. Frits kon de stofzuiger-zakken niet vinden. Het valt niet mee hoor, voor hem, sinds hij ontslagen is. Eerst heeft hij nog overal gesolliciteerd maar je komt tegenwoordig als boekhouder van eenenvijftig jaar niet meer aan de slag. Maar nou heeft hij zich er bij neergelegd en doet hij het huishouden. Het gaat echt steeds beter, moet ik zeggen. Hij laat de aardappels bijna niet meer aanbranden en hij vergeet bijna nooit meer dat de bonte was op

zestig graden moet.

JOHAN: Hij boft wel, die Frits van jou. Eenenvijftig en dan de hele dag lekker thuis zitten.

VERA: Daar moet je niet te gemakkelijk over denken, Johan. In het begin werd hij er heel depressief van, dat hij niet meer werkte.

JOHAN: O, nou ik word er heel depressief van dat ik nog wél werk.

VERA: Maar het gaat zo goed met Frits de laatste tijd. Af en toe is hij nog wel verdrietig, maar hij kan er tegenwoordig ook al écht van genieten als hij de badkamer een grote beurt heeft gegeven. 'Kijk eens,' zegt hij dan, 'hoe m'n tegeltjes glimmen.'

JOHAN: Goh, en nou weet hij ook nog waar de stofzuigerzakken liggen, dus nu komt hij de dag wel door.

VERA: Vast wel, denk je niet?

JOHAN: O, vast en zeker. *(terwijl Wouter op de achtergrond een telefoongesprek voert, komen Anneke en Tine binnen met tassen. Bekende ritueel: 'Goedemorgen', jas ophangen, aan tafel schuiven op hun vaste plekje. Vera staat meteen klaar met de koffie. Anneke begint geïrriteerd een stapel schriften door te bladeren en luistert niet naar het gesprek)*

VERA: Koffie? Dat...

JOHAN en VERA: ...houdt ons in het onderwijs op de been.

VERA: *(lacht)* Die gekke Johan ook altijd. Hoe was jullie weekend?

JOHAN: Nog lekker gebarbecued?

TINE: Ik heb weer ruzie gehad met de burens.

VERA: Hè, wat vervelend nou voor je, Tine. Laten die je nou nooit met rust.

TINE: Nee! De buurman heeft weer drie keer op de stoep gestaan. 'Buurvrouw, die zoon van jou heeft weer een bal in mijn tuin getrapt. Buurvrouw, die oudste van jou heeft haar radio te hard staan'. Die vent denkt ook: zo'n gescheiden vrouwtje met twee kinderen kan ik wel even tot de orde roepen. Alle kerels zijn hetzelfde.

JOHAN: Dank je, Tine. Misschien heeft die man wel een oogje op je.

TINE: Ik moet er toch niet aan denken die vetzak in mijn bed te vinden.

JOHAN: Als je zo doet, kom je nooit meer aan een man.

TINE: Dat hoeft ook niet. Ik heb mijn portie gehad. Dat boek heb ik allang uit. Kerels willen altijd maar één ding...

JOHAN: *(strekt zijn hand met beker uit naar Vera)* Koffie!

TINE: Neuken! *(Vera wijst naar Anneke en schudt nadrukkelijk 'nee' met haar hoofd tegen Tine)* Sorry!

JOHAN: En Anneke, ben je weer opgeknapt?

ANNEKE: Hè... wat?

VERA: Anneke, Johan vraagt of je weer een beetje bent bijgekomen?

ANNEKE: *(nog steeds geïrriteerd bladerend in de schriften)* Ja hoor, het gaat weer een stuk beter met me. Het was weer die hardnekkige griep, weet je wel. Ik heb de vorige keer niet goed uitgeziekt, denk ik en daardoor kwam het ineens weer terug. Jullie zullen het niet geloven, maar ik heb echt dagen liggen slapen, maar nou ben ik weer helemaal de ouwe.

VERA: Wat fijn voor je, Anneke!

ANNEKE: Alleen als ik dit zie. Ik ben er toch maar een paar weekjes uit geweest, maar moet je zien... dat geknoei, vreselijk.

TINE: Nou, ik vond dat die jonge knaap, die jou verving, het best aardig deed.

JOHAN: Tine was helemaal weg van hem. Hè Tine? Hij zat lekker strak in zijn broek.

TINE: Sodemieter op!

JOHAN: Volgens mij was hij homo. Heb je al eens iets met een homo gehad?

ANNEKE: Ik wou dat jullie eens ophielden met al die vieze praatjes. Dat vind ik zo vervelend. Dan doen jullie de laatste tijd wel vaker.

JOHAN: Hoezo vieze praatjes? Ik constateer alleen maar dat die jongen...

VERA: Toch heeft Anneke gelijk. Het blijft een probleem met die invallers. Ze doen het nooit zoals jij het wilt.

JOHAN: Moet je niet ziek worden.

VERA: Hè Johan, dat moet je nou niet zeggen. We zijn allemaal wel eens ziek.

JOHAN: Ja, maar sommige mensen...

TINE: Johan, hou op! Jij kunt niemand het recht ontnemen om ziek te worden. We lopen toch al veel te lang door in het onderwijs.

JOHAN: Dat is waar. Ik loop al zeventwintig jaar te lang door. *(de telefoon gaat weer. Wouter neemt op)*

TINE: Jij weet heus wel wat ik bedoel, Johan. Als ik eens een dag of twee in de maand thuis moet blijven, kun je het ook niet laten om commentaar te leveren.

JOHAN: Ja, omdat het mij verbaast dat jij op jouw leeftijd nog steeds een dag of twee in de maand thuis moet blijven.

TINE: Alle kerels zijn ook altijd hetzelfde.

JOHAN: Dat wisten we al.

WOUTER: Vera! Frits voor jou. Hij vraagt waar de schuursponsjes liggen. *(Vera neemt over. Wouter pakt een map en loopt het kamertje uit)* Ik ben even in mijn lokaal. Zo terug.

TINE: Het gaat jou niets aan waarom iemand thuis moet blijven. Als je ziek bent, ben je ziek, punt uit!

VERA: Dag schat, de schuursponsjes liggen in het keukenkast- je...

JOHAN: Maar sommige mensen zijn wel erg gauw ziek.

VERA: ... of anders in het schuurtje bij de dweil.

ANNEKE: Wie bedoel je?

JOHAN: Nou... eeh Tine bijvoorbeeld.

TINE: Ja hoor, Johan. Genoeg gekat voor vandaag!

ANNEKE: Bedoel je mij soms, Johan? Je denkt toch zeker niet dat ik het leuk vind om thuis te zitten. Ik mis mijn kinderen elke dag. Ik weet dat jij langzamerhand genoeg hebt van het onderwijs, maar voor mij is het nog steeds een vreugde om voor de klas te staan, om een hechte band met mijn kinderen op te bouwen, om me helemaal aan hen te geven.

JOHAN: Natuurlijk, Anneke, je hebt gelijk, het is al goed.

ANNEKE: *(ze staat met een ruk op, nerveus)* Ik snap niet waarom jij zo tegen me doet.

JOHAN: Sorry, ik probeer alleen maar een grapje te maken, Anneke.

TINE: Precies: hij probéert een grapje te maken.

ANNEKE: Ik ga vast naar mijn lokaal. Het zal mij benieuwen hoe het eruit ziet. *(af)*

JOHAN: Wees gerust, die strakke broek heeft het keurig achter- gelaten.

VERA: Dag, hondje, tot vanavond. En goed je best doen, hoor. Dag... dag.... dag... *(ze 'dagt' nog even door, onder de volgende tekst)*

TINE: Dat was inderdaad een leuk grapje, Johan, over dat ziek worden.

JOHAN: Wat nou! Ik heb toch sorry gezegd. Trouwens, Anneke is om de haverklap ziek.

VERA: Ze heeft ook een heel moeilijke groep. *(inmiddels horen we vaag op de achtergrond de stemmen van spelende kinde- ren. Dit geluid wordt langzaam iets harder)*

JOHAN: Dan heeft Anneke de laatste jaren zeker alleen maar moeilijke groepen, *(doet haar na)* 'maar voor mij is het nog steeds een vreugde om voor de klas te staan.'

TINE: Anneke heeft nog steeds plezier in haar werk. Hoor je me: plezier in haar werk. Denk eens diep na, misschien kun je je nog váág herinneren wat dat is.

JOHAN: 'O juffrouw Tine, ik vind het zo heerlijk om me aan de kinderen te geven!'

VERA: *(lacht)* Gekke Johan, zo deed je vroeger ook altijd. Echt waar, Tine, toen kon je zo met hem lachen.

TINE: Het is niet waar.

JOHAN: Weet je wat het probleem is met Anneke: ze heeft niemand anders om zich aan te geven.

TINE: Meneer zal het wel even uitleggen.

VERA: Nee, ik begrijp best wat Johan bedoelt. Anneke is helemaal alleen, ze is soms best eenz... *(ze komt binnen)*

TINE: Ssst...

ANNEKE: Vergeet ik nog mijn schriften. *(pakt ze)* Het is wel een rommeltje in mijn lokaal, maar mijn groep is blij dat ik weer terug ben. Ze staan al voor het raam van mijn lokaal te zwaai- en en te roepen. Leuk hè! *(af)*

JOHAN: Zou ze het nou niet in de gaten hebben?

VERA: Wat?

JOHAN: Dat die kinderen haar gewoon in de zeik nemen.

VERA: Wat doen ze?

JOHAN: Het wordt tijd dat Anneke.. ach, laat maar zitten.

TINE: Nee, zeg het dan?

JOHAN: Ik zei: laat maar zitten.

TINE: Het is maar goed dat meneer Johan Mullekom hier niet het personeelsbeleid doet, anders waren we ons leven niet zeker.

JOHAN: Het is maar goed dat mevrouw Tine de Laat hier niet het personeelsbeleid doet, anders stond ik allang op straat. Reden van ontslag: penisnijd.

TINE: Wat ben je toch een...

JOHAN: Ja, zeg het dan.

TINE: Ach, laat maar zitten.

JOHAN: Nee, zeg het maar in je eigen woorden.

TINE: Ik zei, laat maar zitten.

JOHAN: Nee, zeg het nou: wat ben je toch een...

VERA: We hebben nog vijf minuutjes. Wie wil er nog gauw een lekker kopje koffie?

TINE: Doe maar, Vera. Jij probeert het tenminste hier nog een beetje gezellig te houden.

JOHAN: Ik vind dat ik toch ook ontzettend mijn best doe. Nee, dank je, Vera, ik ga ook naar mijn lokaal.

TINE: *(tegen Vera)* Mijn groep begint met gymnastiek. Ik heb nog even een half uurtje voor mezelf.

VERA: Fijn voor je.

JOHAN: *(pakt zijn tas en loopt weg)* Ik vind die nieuwe gymjuf wel een stuk. Daar wil ik wel eens mee in de ringen.

TINE: Zo is het wel weer genoeg voor vandaag, mééster Mulle- kom. Ik beklag die kinderen van jou. De hele dag opgesloten zitten met zo'n seksist.

JOHAN: Ik beklag die kinderen van jou. Vooral de jongetjes mogen wel oppassen. *(af)*

TINE: Zak!

VERA: Waarom doen jullie toch altijd zo naar tegen elkaar? Ik weet nog, toen je hier pas kwam werken, konden Johan en jij het zo goed vinden met elkaar.

TINE: Ik haat die kerel. Hij verpest hier de hele sfeer.

VERA: Dat moet je nou niet zeggen, Tine. We moeten toch proberen het hier een beetje gezellig te houden, zo met elkaar. Dat heb je net zelf gezegd.

TINE: Ach Vera...

VERA: En wat bedoelde hij nou, met wat hij zei over Anneke: dat het tijd werd en zo?

TINE: Heb je dat dan niet gemerkt, Vera. Het gaat de laatste jaren helemaal niet goed in haar groep. Het is een rommeltje. Maar daar hoeft meneer Mullekom zich niet mee te bemoeien.

VERA: Daar weet ik helemaal niks van. Anneke was toch altijd een hele goede juf. Waarom heeft niemand dat tegen mij gezegd?

TINE: Heb je dan helemaal niet in de gaten wat hier allemaal aan de hand is?

VERA: Wat dan?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto